စိုင်းခမ်းလိတ်၏ အမှာ

သူချစ်မြတ်နိုးတဲ့၊ သူ့ကို နာမည်ကြီးစေခဲ့တဲ့၊ သူ့ကို ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအရပ်ရပ်ဆီကို ပို့ပေးခဲ့တဲ့၊ သူ့ကို တွေ့တဲ့ ပရိသတ်တိုင်းကိုလည်း သူ့ဘက်ပါအောင် ဆွဲဆောင်နိုင်စေခဲ့တဲ့ သီချင်းတွေနဲ့ ကွယ်လွန်တဲ့အချိန်ထိ အတူ ရှိနေခဲ့ပါတယ်။

ဘယ်လောက် ကောင်းလိုက်တဲ့ ကံလဲ။

ဒီကံတွေကြောင့်ပဲ လက်တွဲဖော် (ဒေါ်) ခင်သန်းစိုး၊ သားကြီး စိုင်းခိုင်ခမ်း၊ သမီးလတ် နန်းစံဟွမ်နဲ့ အငယ်ဆုံး နန်းယုခေါင်တို့နဲ့ ပျော်ရွှင်စရာ ကောင်းတဲ့ မိသားစုကမ္ဘာလေး တည်ဆောက်မိသည်ပင်။

ဒါ့ထက် မကသေး . . . ။ သူငယ်ချင်းလည်း ဟုတ်၊ အစ်ကိုလည်း ဟုတ်၊ ဆရာလည်း ခေါ်နိုင်၊ ရောင်းရင်းသေဖော်ရှင်ဖက်လို့ဆိုလည်း မမှားတဲ့၊ သူ သီဆိုခဲ့တဲ့ သီချင်းခပ်များများကို ရေးစပ်ပေးခဲ့တဲ့ တေးရေး 'စိုင်းခမ်းလိတ်'နဲ့ ဆုံခဲ့ရတာလည်း သူ့ ကံ ကောင်းခြင်း တစ်ခုပါပဲ။

မှတ်မိသေးတယ် . . . စဆုံတဲ့နေ့ကို။ ၁၉၆၉ ခု တောင်ကြီးမြို့မှာ ကျင်းပခဲ့တဲ့ ရှမ်းစာပေ ညီလာခံပွဲကြီးအပြီး နောက်တစ်ရက်မှာပေါ့။ တွေ့တဲ့ခါကျ သူက မှတ်မှတ်ရရ 'ဆန်ဖရန်စစ္စကို' သီချင်းကို ဆိုပြပါတယ်။ အဲဒီတုန်းက အနောက်နိုင်ငံမှာ နာမည်ကြီးနေတဲ့ သီချင်းတစ်ပုဒ်ပေါ့လေ။ ကျွန်တော်ကတော့ ကိုယ်ပိုင်သံစဉ် ရှမ်းသီချင်းတွေကို ပြန်ဆိုပြပါတယ်။ ပြီးတော့ သီချင်း စပ်ဆိုဖို့ပါ အကြံပေးလိုက်ပါတယ်။ နောက် ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်အလွန်မှာ 'စိုင်းထီးဆိုင်' မန္တလေးတက္ကသိုလ်ကို ရောက်လာတော့ အားလုံး ပေါင်းမိသွားတာပေါ့။

မန္တလေးမှာ စိုင်းထီးဆိုင်၊ စောသိန်းဝင်း၊ ခွန်မျိုးလွင်စတဲ့ သူတွေ အပါအဝင် စိုင်းခမ်းလိတ်က 'The Outsider' ဆိုပြီး တီးဝိုင်း တစ်ဖွဲ့ လုပ်ခဲ့ပါတယ်။ တောင်ကြီးမှာကျ စောဂျော်နီ၊ စောဂျက်ဆင်နဲ့ ကျွန်တော့်ညီ 'စိုင်းခမ်းသီ' တို့ ပေါင်းပြီး 'The Highlanders' ဆိုပြီး တီးဝိုင်း ဖွဲ့ခဲ့ပါတယ်။ သီချင်း အပိအပြင် သွင်းတော့မယ် လုပ်တော့ အဖွဲ့နှစ်ခု ပေါင်းပြီး နာမည်သစ်နဲ့မှ ဖြစ်တော့မှာကိုး။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော် တောင်ကြီးကို တက်ပြီး ကျွန်တော့် အစ်ကို 'စိုင်းတုံခမ်း' ရဲ့ ထောက်ခံချက်နဲ့ 'The Wild Ones' ဆိုပြီး စတင် မှည့်ခေါ်ခဲ့တာပါ။

ရေးသူရော၊ ဆိုသူရော၊ တီးကြသူတွေပါ အားလုံး ကိုယ်စီ ဉာဏ်နဲ့ ဝီရိယ စိုက်ထုတ်ကြိုးစားခဲ့ကြလို့အောင်မြင်ခဲ့တာပါ။ အားလုံးကိုလည်း ကျေးဇူးတင်လျက်ပါပဲ။ နောက်ပြီး ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အဆိုတော် 'စိုင်းထီးဆိုင်' မှာ 'စန်း' ဆိုတဲ့ မရှိမဖြစ်အရာ ရှိနေတာလည်း အကြောင်းတရားတစ်ခုပါပဲ။

အသေးစိတ် အကြောင်းအရာတွေကိုတော့ စာရေးဆရာ ကိုနိုင်ဇော် ရေးသားထားတဲ့ 'ညဥ့်ရဲ့ အချိန်မှာ မျှော်မျှော်ကာစောင့်တဲ့ အလင်းရောင် ထူးခြား တောက်ပလို့' အမည်ပေးထားတဲ့ 'စိုင်းထီးဆိုင်အကြောင်း' စာအုပ်မှာ အားလုံး ပါဝင်မှာပါ။ ဆက်လက် ဖတ်ရှုခံစားပြီး နှစ်သက်ပျော်ရွှင်နိုင်ပါစေလို့ ဆုတောင်းရင်း . . . ။

အားလုံးကို လေးစားတဲ့
စိုင်းခမ်းလိတ်

မာတိကာ

ဇနီး ခင်သန်းစိုးရဲ့ ကဗျာ
တကယ်ခွဲကြရတဲ့အခါ
ချစ်သူနဲ့ ဝေး (ပြီး) တဲ့အခါ
အချစ်ရေ မင်းမရှိတဲ့နောက်
စိုင်းခမ်းလိတ်၏ အမှာ ၁၀
နိုင်ဇော်၏ ဥယျာဉ် ၁၂
အခန်း (၁) ဂီတ ဝါဒီတကဝိ ၁၅
အခန်း (၂) အိုက်တုံးခေါ် မောင်တင်ဦး ၁၇
အခန်း (၃) နမ့်တိန်းချောင်း နံဘေးမှ တေးဂီတသံများ ၂၅
အခန်း (၄) လင်းလက်သက်ဝင်လှုပ်ရှားနေသော လင်းခေးမြို့ကလေး ၂၉
အခန်း (၅) ရစ်ချတ်နစ္စာ၏ ကျောင်းနေစ အလိုမကျ နေ့ရက်များ ၃၅
အခန်း (၆) ဆေးရောင်စုံ တောင်ကြီး ၄၇
အခန်း (၇) ရန်ကုန်တစေ့တစောင်း ၆၀
အခန်း (၈) စိုင်းခမ်းလိတ်နှင့် စိုင်းထီးဆိုင် ၆၇
အခန်း (၉) ပထမဆုံး အသံလွှင့် ခါတ်ပြား ၇၇
အခန်း (၁၀) ရင်ဖွင့်ကြွေဆိုသည့် မန္တလာမြေ ၇၉
အခန်း (၁၁) ဝေဒနာ၊ အားမာန်နှင့် ဂီတအနုပညာ ၉၀
အခန်း (၁၂) သဘာဝရဲ့ ရင်သွေးငယ်တွေ ၁၀၃
အခန်း (၁၃) စိတ္တဇ အလွမ်း ၁၀၇
အခန်း (၁၄) ပျံသန်းလေဟုန်စီးရင်း ချီးကျွေ့သွား ၁၂၇
အခန်း (၁၅) အသစ်မွေးဖွားခြင်း ၁၃၃
အခန်း (၁၆) ထပ်မံ၍ အသစ်တစ်ဖန် မွေးဖွားပြန်ခြင်း ၁၄၇
အခန်း (၁၇) ရန်ကုန် ရေအလျဉ် ၁၆၃
အခန်း (၁၈) အနုပညာ နယ်နိမိတ်များ ၁၇၇
အခန်း (၁၉) လောကခရီးနှင့် ဂီတအရိပ် ၁၇၈
အခန်း (၂၀) အဖေနှင့် သား၊ သားနှင့်အဖေ ၁၉၇
အခန်း (၂၁) ထာဝရ ကြယ်တံခွန် ၂၀၁

တကယ်ခွဲကြရတဲ့အခါ

ကြုံရတဲ့ လောကဓံတရား
ခံနိုင်ရည်ရှိအောင် နေပါကွယ်တဲ့

မမြဲတဲ့ သခၤါရ (ခဏ ခွဲရတာ မငိုပါနဲ့တဲ့)
နားလည် ထားရမယ်လေတဲ့
ချစ်တဲ့သူက နှစ်သိမ့်ဖူးတယ်

သိနေတဲ့ လောကတရား
တကယ် လက်တွေ့ကြုံတော့
ဖြေမဆည်နိုင်အောင် ခံစားရ

တရားမွေ့ အသိက အားနည်း
ကြိုးစားပြီး ထိန်းရတဲ့စိတ်
မနိုင့်တနိုင်နဲ့ နေတဲ့ဘဝ
အဖော်မဲ့ခရီး သွားလို့လည်း မပျော်
အရာရာ ထားခဲ့လို့
မင်းနောက်ကိုသာ
လိုက်ခဲ့ချင်တော့တယ်။

ခင်သန်းစိုး
၁၃-၂-၀၉

ချစ်သူနဲ့ဝေး (ပြီး) တဲ့အခါ

ချစ်သူနဲ့ ဝေးတဲ့အခါ
ဖြတ်သန်းခဲ့ရတဲ့ နေ့ရက်တွေ တိတ်ဆိတ်
မျက်ရည်နဲ့ အဖော်လုပ်
နှလုံးသားက ကြေလုလု ဖြစ်ခဲ့ရပြီ။

ချစ်သူနဲ့ ဝေးတဲ့အခါ
ရင်ထဲက အပူမီး မငြိမ်းနိုင်ဘူး
ဘဝခရီး အမောတွေထဲ တစ်ယောက်တည်း
ဖြတ်သန်းခဲ့ရပြီ။

ချစ်သူနဲ့ ဝေးတဲ့အခါ
အပြုံးတွေ အားလုံး အသက်မဲ့
မှောင်မိုက်နေတဲ့ ညတွေ များစွာ
တစ်ယောက်တည်း ဘယ်ဆီကိုမှန်း မသိ
ဝေးနေမိပြီ။

ချစ်သူနဲ့ ဝေးတဲ့အခါ
နိုလုံ့စရာ ရင်ခွင်နဲ့အတူ
ရည်ရွယ်ထားတဲ့ ပန်းတိုင်ပျောက်ပေါ့။

ခင်သန်းစိုး
၄-၃-၀၉

အချစ်ရေ မင်း မရှိတဲ့နောက်

အချစ်ရေ
မင်း မရှိတဲ့နောက်
မြေပေါ်ကြွေတဲ့ ရော်ရွက်ဝါလို အဆင်းပျက်
ကြည့်ချင်စရာတောင် မရှိခဲ့ပါ။

အချစ်ရေ
မင်း မရှိတဲ့နောက်
တောင်ပံကျိုးတဲ့ ငှက် တစ်ကောင်လို
ဒဏ်ရာတွေနဲ့သာ ရှိနေခဲ့တာ။

အချစ်ရေ
မင်း မရှိတဲ့နောက်
အရိပ် မရှိတဲ့ခရီးကို တစ်ယောက်တည်း
မောလျှစွာနဲ့ လျှောက်နေခဲ့ရတာ။

အချစ်ရေ
မင်း မရှိတဲ့နောက်
ပျော်ရွှင်စရာတွေဟာ ဘာမှန်း မသိတော့တဲ့အထိ
အရာရာကို ငြီးငွေ့နေခဲ့တာတော့ အမှန်ပဲပေါ့။

အချစ်ရေ
မင်း မရှိတဲ့နောက်
စကားပြောဖော်တောင် မရှိတော့တဲ့အခါ

နေချင်စရာ ရှိပါဦးမလား။

ခင်သန်းစိုး
၅-၅-၀၉

နိုင်ဇော်၏ ဥယျာဉ်

(၁)
၁၉၇၄ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလတွင် မန္တလေး ဆေးတက္ကသိုလ်သို့ ကျွန်တော် ရောက်ရှိခဲ့ရာ ထိုအချိန်မှာ ကိုထီး (စိုင်းထီးဆိုင်) က မန္တလေး ဝိဇ္ဇာသိပ္ပံ တက္ကသိုလ်တွင် စိတ်ပညာမေဂျာနှင့် ကျောင်းတက်နေဆဲ ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော် အပါအဝင် ပရိသတ်က စိုင်းထီးဆိုင်၏ တေးသီချင်းများတွင် နှံမင်ခဲ့ကြပြီ။ တေးရေးဆရာ ဒေါက်တာ စိုင်းခမ်းလိတ်က မန္တလေး ဆေးတက္ကသိုလ်မှ ကျောင်းပြီးစ အချိန်။ ဒေါက်တာ ဒေါ်ခွန့်နွံ့တင်က ကျွန်တော် ဒုတိယနှစ်အမ်ဘီ အတန်းတွင် ခန္ဓာဗေဒဌာန၏ နည်းပြဆရာမ ဖြစ်လာခဲ့သည်။

(၂)
၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်ကျော် ကာလတွင် ကိုထီး၏ ဘဝပုံတူ ကောက်ကြောင်းကို စကားလုံးများနှင့် ပန်းချီရေးဖို့ ကျွန်တော် ပြင်ဆင်ခဲ့သည်။

ထိုအခါ ကိုထီးနှင့် ကျွန်တော် နာရီပေါင်း များစွာ၊ နေ့ရက် များစွာ ဗွေ့ဟောင်းနှောင်းဖြစ်တွေကို ပြန်လည် ပြောဆိုခဲ့ကြသည်။ ရာဇနာမြေပုံ အပိုင်းအစများကို နှစ်ယောက် အတူ ဆက်စပ်ကာ ရှာဖွေ တူးဖော်ခဲ့ကြသည်။ အတူတူရယ်မော၊ အတူတူ ရင်ခုန်၊ အတူတူ စိတ်လှုပ်ရှားခဲ့ကြသည်။

ကျွန်တော် တကယ် ရေးဖြစ်သောအခါ စကားလုံးတွေထဲမှာ အရောင်အသွေး မျိုးစုံ၊ အနံ့ အရင့် အဖုံဖုံ၊ လှိုင်း အနိမ့် အမြင့်၊ မျဉ်းအကွေးအကြောင့်၊ အနီးအဝေး၊ အကြီးအသေး၊ အဆင်အကွက် များစွာ ပါလာခဲ့တော့သည်။ နေရာများစွာတို့တွင် စကားပြေတွေက သူ့အလိုလိုပင် ကဗျာတွေ ဖြစ်လာကြသည်။

ဆေးမခြယ်နိုင်ခဲ့သည့် ကွက်လပ်များလည်း လှပစွာပင် ကျန်ရစ် ခဲ့ကြလေသည်။

(၃)
ကိုထီး (စိုင်းထီးဆိုင်) အကြောင်းကို သူ့ချည်းသက်သက် ခွဲခြား ရေးဖွဲ့၍မရ။

ရှမ်းတိုင်းရင်းသားတို့၏ ရိုးရာ ယဉ်ကျေးမှု ဓလေ့ထုံးစံ၊ မြန်မာ့ဂီတ ရေစီးကြောင်း၊ တောင်ပိုင်း ရှမ်းပြည်နယ်၏ လင်းခေး၊ လွယ်လင်၊ တောင်ကြီး အထက၊ မန္တလေးတက္ကသိုလ်နှင့် ရန်ကုန် ပုံရိပ်များက နောက်ခံကားချပ်တွေ ဖြစ်နေကြသည်။ ကိုထီး၏ လက်ဦးဆရာ မိဘနှစ်ပါးနှင့် မောင်နှမများ၊ ဆရာ လင်းခေးလုလင်၊ အစ်ကို ဆရာ ဒေါက်တာ စိုင်းခမ်းလိတ်၊ တေးရေး ကိုနေဝင်း၊ အပေါင်းအသင်း မိတ်ဆွေများ၊ ဘဝ လက်တွဲဖော် မစိုး (ဒေါ်ခင်သန်းစိုး) နှင့် သားသမီးတွေအထိ ချန်လှပ်ထား၍ မရသော ဇာတ်ကောင်များ ဖြစ်ကြသည်။

သဘာဝရဲ့ ရင်သွေးငယ်များ (The Wild Ones) အဖွဲ့ကလည်း ကိုထီး၏ ဘဝပင် ဖြစ်သည်။

ဂီတ အနုပညာကတော့ ကိုထီး၏ အသက်ဖြစ်ချေသည်။

ကိုထီးက သူ လျှောက်လှမ်းရမည့် လမ်းကြောင်းနှင့် ခြေလှမ်းများကို သေချာ တိကျစွာ ရှာဖွေ တွေ့ရှိသွားခဲ့သူ ဖြစ်သည်။

(၄)
စတီရီယို ဂီတ၏ အချိုးအကွေ့ဆိုသည်က ကွင်းဆက် သေးသေးကလေး တစ်ခုမျှသာ ဖြစ်သည်။ အနီးအဝေးမြင် (Perspective) သဘောဖြင့် ဖြန့်ကြည့်လိုက်သောအခါ မြန်မာ့ဂီတ ရေစီးကြောင်းကြီး တစ်ခုလုံးကို မြင်ရသည်။ ကိုထီးက မြန်မာ့ဂီတ အနုပညာ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးအတွက် စွမ်းစွမ်းတမံ ဆောင်ရွက်ခဲ့သူဖြစ်သည်။

တေးရေး၊ အဆိုတော် စိုင်းထီးဆိုင် ကွယ်လွန် သေဆုံးခဲ့ပြီဆိုတာ မဟုတ်ပါ။

သူ့အနုပညာက မကွယ်သေး၊ မလွန်သေး၊ မသေသေး၊ မဆုံးသေးချေ။ ရှိဆဲ၊ တည်ဆဲ၊ ရှင်ဆဲ၊ သွားဆဲ ဖြစ်သည်။ အချိန်ကာလကို ကျော်ဖြတ်နေသည့် ဂန္ထဝင် လှုပ်ရှားမှု ဖြစ်သည်။

(၅)
ကိုထီး၏ ပုံတူကောက်ကြောင်းကို ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ကျွန်တော် ရေးဖွဲ့ခဲ့ ပါသည်။

နိုင်ဇော်
၁၇၊ ဇွန်၊ ၂၀၁၀ ခုနှစ်။